

[Morten Lange.]

flagets rettigheder spiller en meget stor rolle i dansk søfarts tradition; og at vi skal have pirater liggende lige uden for vore kyster, må dog siges at være særdeles påfaldende.

Hertil kommer så spørgsmålet om ran af bølgelængde, et problem, som naturligvis især gør spørgsmålet aktuelt. Jeg tror for øvrigt, at det på et tidligere tidspunkt havde været muligt at fare nogenlunde mildt frem imod Mercur. Jeg tror, at Danmarks radio, hvis den havde kendt sin besøgstid, på et meget tidligt tidspunkt, da Mercur unægtelig lavede nogle overordentlig primitive programmer, som til tider endda ikke nåede udsendelse, kunne have udkonkurreret forestillingen, hvis man havde været en lille smule fiks og været klar over, at der var et eller andet, som var ved at dukke op af havet, og som ville få en vis betydning. Jeg tror imidlertid ikke, at sagen blev taget alvorligt nok på det tidspunkt, og derfor er den vej til at stoppe piratvirksomheden sikkert ikke længere mulig.

Det ville måske stadig være muligt at bremse Mercur med en sund og fornuftig reklameskat. Jeg er temmelig sikker på, at reklamerne i Radio Mercur er det, man kalder marginalannoncer, udgifter, som man sætter temmelig langt nede i sit annoncebudget, og jeg tror, at hvis vi skred ind over for den overdrevne annoncering, vil lider under her i landet, kunne det ske, at disse skibe var nogle af de første, der pakkede sammen; men jeg har hidtil ikke rigtig følt, at en sådan stemning over for denne sag var ved at vokse sig stærk i tinget, så det bliver vel heller ikke muligt ad den vej at komme frem til en løsning.

I det hele taget er disse milde metoder jo heller ikke rigtig holdbare efter den konvention om radiobølger, som trådte i kraft den 1. maj 1961. Der er faktisk efter den tid opstået en ny juridisk situation, der pålægger os et definitivt krav om handling. Vi må gøre et eller andet, som forhindrer, at de internationale aftaler, vi selv har undertegnet, bliver groft tilsidesat. Jeg indrømmer, at det kan naturligvis ske ved at legalisere Mercur, og det kan vi jo snakke om om lidt, hvis man da synes, at det skulle være en lykkelig løsning; men det for-

hindrer ikke, at en lov som den, vi i øjeblikket diskuterer, nødvendigvis må gennemføres, og jeg forventer da også, at vi kan finde frem til en enstemmig gennemførelse af den.

Det er muligt, at vi endda — ikke som et led i denne lov — skulle udvide vort søterritorium til 12 mil, som man efterhånden har temmelig mange steder, eller blot udvide det, for så vidt angår radiospredning; men det kan vi jo snakke om. Der er i hvert tilfælde formodentlig heller ikke, hvis vi vælger den udvej, tilstrækkelig kraft i en sådan lov til at få piratvirksomheden bragt til ophør. I hvert fald kan der ikke være nogen tvivl om, at vore forpligtelser til at sørge for, at konventionen bliver overholdt, er absolutte og tvinger os til at tage en holdning på linje med lovforslagets.

I øvrigt må jeg sige på dette tidspunkt i diskussionen, at indførelse af en idé om at legalisere dem, der har overtrådt de forskellige allerede længe eksisterende regler, vel nok må siges at være en lidt påfaldende udgang af debatten. Det forekommer mig, at hvis jeg rigtigt husker, hvad der diskuteredes i folketinget i går, nemlig „Red Crusader“s overtrædelser af fiskeri-grænserne ved Færøerne, ville det omtrent have været lige så genialt, hvis vi da havde foreslået, at det skulle vi nemt kunne komme uden om ved at skænke briterne et dansk flag, som de kunne hejse ved passende lejligheder; så var vi kommet ud over de vanskeligheder med, hvordan vi skulle stoppe trawlerfiskeriet, nemlig ved simpelt hen at lade dem fiske.

Hvad angår selve lovforslaget, er der naturligvis et lille spørgsmål om, hvem det er, man kan ramme med straf efter de bestemmelser, der er optegnet. Jeg forstår, at kunstnere, som kun medvirker lejlighedsvis, og som medvirker inde på landjorden, som regel, så vidt jeg kan se, er straffri, men hvis de derimod vover pelsen og tager ud til Mercur og sender direkte fra søen, bliver de straffet for nøjagtig lige så mange minutters udsendelse, og det er naturligvis en lidt tvivlsom form for jura, men det kan måske gøres lidt mere klart, inden vi ser enden på forhandlingen.

Endvidere forekommer det mig, at bestemmelsen i punkt 2 under stk. 3, 3), er lidt vel streng over for det, man kan kalde